

Előfizetési árak:

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre . 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy óra 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:
Széchenyi-utca 1762. sz.

Kiadóhivatal:
Széchenyi-utca 1761. sz.

Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel.

A Demosthenesek és Apponyiak.

Budapest, június 22.

(T.) Ezer évek óta forog a világ. Egyik emberöltő bele megy a másikba, tapasztalás tapasztalást követ, ez alapra volt, van és lesz lerakva a tudomány, az ember halad az ismeretek terén, hanem azért az ember ember marad és természete nem változik. Hogy pedig az emberi természet nem változik, annak leghűbb tükre a politika. Minden más téren elvegyülnek a műveletek, az emberi cselekedetek korszakában egyes tényeket megfigyelni nehéz és magánügyekkel nem foglalkozik a történelem, hanem a politikai tér az, mely, mint egy nagy tükör, nemzedékről nemzedékre marad. És hogy az ember természete nem változik, ám menjünk le a történelem lépcsőzetén a feljegyzett idők lelegejére, s az évezredek előtti ellenzékben fölfogjuk ismerni a mai ellenzékét.

Ott van a görögökénél a Periklesek, Demosthenesek, Aristidések, Themistoklesek s mások kora; ott van a rómaiaknál a köztársasági korszak, mert csakis ez nevezhető parlamentarismnak, ami a császárság alatt elfajult; de ne menjünk messzire, itt van az 1892-iki francia korszak és azt tapasztaljuk, hogy a mint kormány nyomába jött a kormány és ellenzék nyomába jött az ellenzék, éppen olyanok voltak a viszonyok, mint a milyenek most, hogy a Periklesek, Demosthenesek, Aristidések stb. mint ellenzékiek lettek nagy emberekké, mint kormányférfiak lejárták magukat, mert nem ad-

hatták meg, amit mint ellenzékiek követeltek és ígértek.

És az emberiség ezen a téren nem tanult, mert az ember ember maradt. Az ellenzék, bár előtte áll a fokozatosan idáig nyult közel múlt, midőn a Mirabeauk, a Dantonok, Robespierrek Maratok stb. egymást fejeztették és mindjárt gyarló ember lett a kormányra jutott ellenzéki félistenből, azért a követelésekkel úgy vannak most is, hogy kormányra jutva, nem képesek megadni egy tizedrészét, de azért csak követelik.

Ezeket az állapotokat, melyeket az 1867-iki kiegyezéssel elértünk, a kiegyezés előtt nemcsak, hogy nem reméltük, de nem is álmodtuk; pénzügyi helyzetünk ily bámulatos emelkedését nemcsak nem hittük, — na de itt már a történelem is következetlen marad, mert ígérni se mertük; — befolyásunkat nem pusztán hazánk, de a birodalom ügyeibe ily határozattá válhatni nem gondoltuk, stb. Azért mégis tele vagyunk panaszszal, Apponyi és Horánszkyknak ez mégis mind kevés, többet követelnek és többet ígérnek, ők nem vesznek példát sem Periklestől, sem Demosthenestől, sem Catótól, sem Cicerótól; Sullától avagy Mariustól; sem az ő, sem a közép, sem az újabb kortól, hanem maradnak emberek és mennek az emberi természet szablonyszerűségének útján, a míg kormányra nem jutnak és meg nem buknek.

Megrestelték, hogy a jelen delegációk alatt tulságosan is bölcsen viselték magukat és kiközltek amaz ellenzéki predestináltságából, hogy mindig csak

helytelenítsenek és mindig csak teljesíthetient követeljenek, a macska végre eldobta a tartásra reá bizott gyertyatartót és futott az egér után, szóval a macska visszatért a macskához, az ellenzék az ellenzékhez. Ismét szőnyegre kerültek a honvédségi ágyuk, az önálló hadsereg és más olyan Deáknak, meg Andrásynak tulajdonított intenczió, a miért Deák és Andrassy, az akkori ellenzékétől azért kapott, mert nem volt intencziója, a mit a mai ellenzék rá fog.

De hát nem neheztelünk érte, hiszen ott láttuk az ellenzéken Tiszát, Szilágyi Dezsőt, Pulszky Akost, Lukács Bélát, Széchenyi Pált és számos tagját az egykori balközépnek, hát majd a kormányon látjuk egyszer Apponyit is, Horánszkyt is, de talán még Ugront is és ott leszünk velük, a hol voltak az országok az ő ellenzékükkel, mikor kormányra jutottak, kezdettől fogva a mai napig.

— A főrendiház reformálása. Temesvár város tanácsa a debreczeni javaslatotól eltérő indítványt terjeszt a közgyűlés elé. Az indítványt Telbisz dr. polgármester, az előkészítő-bizottságnak bemutatta. Kiemeli az indítvány, hogy a kormány programját képező reformok a törvényhozás idejét a legközelebbi jövőben eléggé igénybe fogják venni, és miután remélhető, hogy a mostani főrendiház sem fogja ellenezni az egyházpolitikai kérdéseknek szabadelvű szellemben való megoldását, ennél fogva a főrendiház reformját ez idő szerint napirendre tűzni nem tartja czélszerűnek. H u n y a d megye közgyűlésén Debreczen átiratát tudomásul vették, részletes tárgyalásába azonban nem bocsátkoztak, hanem azt akkora hagyták, mikor majd a kérdés aktualisabbá válik.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A gazdaság.

Az első őszi munkák megkezdésekor Jean Gabri szolgálataiba fogadott egy a Cevennek vidékéről való tősgyökeres, ügyes falusi ifjút, Hubertet. A bérlő felesége már az előző tavasszal elhunyt, miután teljes odaadással teljesítette hitvesi kötelezettségét, s szorgalmasan iparkodott férje vagyonát gyarapítani. Férje husz évig csuzos fájdalmakat szenvedett, nem csoda tehát, ha a munkát elhanyagolta hogy amennyire lehet egészségét fentarthassa.

Ez időben a gazdaságban csak a fiatal Hubert s az öreg egyetlen leánya Pálma foglalkoztak.

Egy novemberi délután az ősz gazda szomorúan ült szobájában s maga elé idézte a hajdanai téli napokat, a vig reménytelen teli tavaszokat, a forró, munkás szerelemmel nyári hónapokat. Gondteli fejét tenyerébe hajtotta s remegéssel gondolt a holnapra, mely ki tudja mit hoz számára? előrehaladt korára, földjeinek s lányának a szép fiatal Pálmának sorsára. A mikor neje halála eszébe jutott, sűrűen hullottak összezsuzott kezére könnyei. Pálma belépett. Megelégedéssel s vígan foglalkozott konyhájában, rendezve az ebédet, élesztve a tüzet, seprve tisztogatva kicsiny gazdaságában. Végre, hogy megvarrja vasárnapi ruháját, az ablakhoz ült egy

kicsiny biborpiros vászonnal bevont székre. Jean Gabri örömmel nézte leányát, valóban büszkeséggel telve. Nem gondolt most másra, csak ő reá. Pálma a legszebb volt a környék lányai közt; magas, szép testalkattal, rózsás arczczal, telt karokkal s gyönyörű, mélységes sötét szemekkel; s visszautasított mident, még a legzavdagabb kérés is. Miért e makacsság, ez örült szeszélyeskedés? Az öreg nem sejtett semmit s ép ezért nyugtalankodott leánya jövője miatt.

Gondolatainak csakhamar hangosan is kifejezést adott gyengéden szólva leányához:

— Gondolsz-e birtokunkra Pálma? Kellene egy urról gondoskodnunk, mielőtt meghalnánk.

A leány lehajította fejét, munkája reszketett kezeiben.

— Te mitsem válaszolsz? Tán már választottál! Mindenesetre valamely gazdag fiú?

— Nem viszonzá ez, még mindig lesütött pillákkal.

— Tehát nem akarsz férjhez menni?

— De.

— Tehát?

— Akarok férjhez menni, de nem merek szólni. Kedvesemnek nincs vagyona, s szegény, nem is tudja, hogy ő mindegy gondoatom. Ez egy, csak ez kell nekem, a többi egy sem, azok mind álnok csalók, kik nem magamért, de vagyonomért vennének el.

— Nincs pénze, mormogá az öreg. S családjá? Talán csak valami jöttment, egy elveszett gyermek?

— Nem. Ő becsületes s jó, mint egy falat kenyér, — Hisz ismeri, három más munkáját elvégzi.

Pálma lassan-lassan atyja felé fordult, ki kezeibe hajtotta fejét.

— Ismét baj — suttozta. — Azt mondod ismerem Lássuk!

A leány tévovázott, ajkai reszkettek, mintha csókért epednének. — Apja mosolygott lánya zavarán. — Végre felemelte tekintetét s kimondta a nevet, mely oly édes volt neki, mely magában rejtett számára minden boldogságot:

— Hubert.

Elpirulva fordította fejét az ablak felé, honnan messze belátta a dus szántóföldet, — mely szinte a végtelenségbe nyult a fehér országútig.

Ekkor hirtelen megpillantotta a fiatal embert.

Ő jött s mily szép, mily férfias, mily gyönyörű napbarnította arca az esti fényben. Most belépett az udvarra, kapájával vállán, magával hozva a vidámságot. Egy hegyvidéki dalt dudolatott s nem is vette észre gazdája s Pálma gondteljes arcját.

II.

Hubert Pálmának sohasem vallott szerelmet. Mindketten némák maradtak, akár dolgoz

— **Belföldi hírek.** (Tiszta Kálmán) az idén nem megy Ostendébe, a nyarat csendes visszavonultságban geszti birtokán fogja tölteni. — (Kossuth vendégei.) Kossuth a legnagyobb szívességgel fogadta Eötvös Károly, gróf Károlyi Gábor és Nagy Gyula országgyűlési képviselőket, a kik táviró útján tudatták elvtársaikkal, hogy pénteken a legjobb eredménnyel térnek vissza a fővárosba. — (A közigazgatás reformjáról) szóló törvényjavaslaton Hieronymi Károly belügyminiszter nagy buzgalommal dolgozik. Immár bizonyos, hogy a községi törvényt s a közigazgatási bírásokról szóló törvényjavaslatot még az ősszel a képviselőház elé fogja terjeszteni. — (Bihar megye közgyűlése) tenkei főszolgabíróvá Kékus István, szaládi főszolgabírót Weiserschütz Jánost választotta. Szolgabírók lettek Horváth Endre és Kelemen József. — (Az önkéntességhez) való jogszabályozást tárgyalják a hadügyminiszteriumban. A véderő törvény 65. szakaszát oda módosítják, hogy az önkéntesi jogot azok kaphassák meg, kik vagy valamely középiskolát vagy államilag engedélyezett önkéntesi iskolát végeztek. — (Kivándorlás Bihar megyéből.) Kisszántó, Nagyszántó, Keresztes, Bojt és Vancsod községekből 174. ref. család folyamodott gróf Bethlen András földmívelési miniszterhez, hogy a nehéz kereseti viszonyok következtében a torontáli kincstári birtokokra telepedhessenek. (A pozsonyi főispánválság) Pozsonyi mágnás körökben biztosra veszik, hogy Pozsonymegye főispánjává gróf Zichy Antalt, cifferi gróf Zichy Ferencz fiát nevezik ki. — (A budavári Mátyás templomot) újabb tervek szerint a millennium évében fogja a hercegprímás nagy ünnepélyek között felszentelni.

— **Külföldi hírek.** (A német birodalmi gyűlés megnyitása.) Ujabb felmerült hírek szerint a birodalmi gyűlést július 11-ikére fogják egybehívni. E tekintetben azonban végleges megállapodás még nem jött létre. — (Ellopott okmányok.) Több francia lap azt írja, hogy Millevoye birtokában van Herz Kornél bizonyos iratainak, a melyek Clémenceauxnak Franciaország egyiptomi politikájában vitt szerepét súlyosan kompromittálják. Az angol nagy követségtől ellopott okmányokról a legkülönbözőbb hírek keringenek. Az angol nagykövetség azonban nevétségekre mondja azokat a híreszteléseket, hogy a Herz ügygyel összefüggő okmányokat őriztek az angol nagykövetség vasszekrényében, vagy hogy

azokat onnan ellopták volna. — (A német katonai javaslatról) azt hiszik, hogy rövid idő múltán el lesz fogadva, miután a cenzurpárt több tagja mellette fog szavazni. — (A német kormány) törvényhozási intézkedéseket szándékozik életbe léptetni az agrár-mozgalommal szemben, a vidéki földmíveléssel foglalkozó nép érdekeinek megóvására. — (A home-rule) Most már az angol kabinetben is viszály támadt a home-rule miatt. — (Bombamerénylet Madridban) Canovas del Castillo volt miniszterelnök kertjében egy elrejtett bomba explodált. A merénylőt a robbanás megölte, társát pedig megsebesítette. Ez utóbbit elfogták a bombamerényletet az ararkistáknak tulajdonítják.

Debreczen hölgyeihez.

(A fumeiek fogadása.)

Debreczen, június 23.

Fiume látogatása nagyon, de nagyon szép ünnepélynek készül s már egészen biztosak vagyunk sikerében, a mióta tudjuk, hogy Debreczen előkelő és bájos hölgy világa is részt vesz a fogadtatás rendezésében.

Az Adria sellői és a puszták dévaj leánya, a bűvös Délibáb mosolyogva találkoznak s illő, hogy ama dalos tündérek és e másik, ez a kitünő festő sok szépet, sok érdekset lássanak, halljanak két távol világ egymással rokonszenvező népének testvéries találkozásakor...

A debreczeni uraknak ki kell adnunk azt a bizonyítványt, hogy ugyan komolyan láttak a tennivalókhöz s nagy buzgalommal működnek közre a fogadtatás sikerén.

Történt, hogy a mikor Debreczen kisebb fajta embereket, vagy ilyenféle testületeket fogadott, a vendéglátásban volt egy kis hidegség és itt-ott akadtak hézagok. — Debreczen ilyenkor nem akart leereszkedést tanusítani.

Volt-e Debreczenben valamikor párja annak a fogadtatásnak, a melyben Urunkat és Királyunkat részesítettük három év előtt, vagy a minőt jegyzett föl annálisaiban az ide — Jókai Mórral élen — először ellátogatott Petőfi-társaság, vagy pedig a minő volt a gróf

Zichy Géza jubileuma, ki a szeretett ősvárosban, Debreczenben óhajtotta megülni művészi és költészeti pályájának negyedszázados ragyogását?

A fumeiek látogatása — véleményünk szerint — országos kihatású, nagy magyar nemzeti jelentőségű esemény s így tehát rendelkezik azzal a stylllel, azokkal az arányokkal, egy szóval azzal a nagyszerűséggel, a melynek kedvéért Debreczen — hogy így mondjuk — magáért ki szokott tenni s a mely már is galvanizálta különben oly nyugalmas tempóban mozgó közönségünket.

A fumeiek által hangoztatott hazafias szempontok, a magyarellen-s elemek irigy nyilatkozásai és a tisztességnek az a magyaros felfogása játszott közre ilyen helyzet megalakulásában, a mely szerint ha bennünket fényesen fogadtak a fumeiek, hát illik, hogy (a magunk eszközeitől telhetőleg) mi sem fogadjuk különben.

Érthető tehát, hogy a mi uraink és hölgyeink a találkozás fényessé tételében versenyeznek a fumei uraknak és hölgyeknek igazán bámulatra keltő és ugyan jól eső működésével.

Hölgyeinkhez szólunk ezuttal, mert bizony — konferenciázva egyes nő-ismerőseinkkel — találtunk módokat arra nézve, hogy a fogadtatáshoz a debreczeni hölgyek is oly részletekkel járuljanak, a minőkre mi nehéz férfiak magunktól ugyan rá se jövének!

A nők hatáskörébe s korlátlan rendelkezése alá esik több oly hatalmas eszköz, melyeket nem szokás a férfiakra bízni

Övék először is a — virágok!

Iám, a fumei hölgyek enyhe éghajlat alatt kinyílt gyönyörű virágaikból bokréttát kötnek s megajándékozzák vele városunk első tisztviselőjének hitvesét.

Mily kedves, mily gyöngéd gondolat!

Óh, ezt viszonzni kell! Kössenek bokréttákat, koszorukat a mi hölgyeink, ékesítsék föl az érkező vendégsereg vezetőit, dainokait és lobogóit.

Szórjanak virágot az elhaladó kocsisorok felé.

III.

A hónapok multak, a tél is s a tavasz. Április hóban, felesége halála évfordulóján a gazda s leánya ünnepi öltözetben a városba készültek.

A kilencz óraker tartandó halotti misére mentek. Hubert hozzájuk csatlakozott. Az apa s leánya annyi tisztelettel s oly fájdalommal emlékeztek meg az elhunytól, hogy Hubert sajnálta, mért nem ismerhette. A két ifju közt haladó örög igen jól érezte magát e korai órában, mikor minden üde s harmatos. A rügyező fák között, a ragyogó nap sugaraiban szótlanul, de teli szívvel haladtak egymás mellett. Mindnyájukat egy gondolat foglalkoztatta: a házasság s az örög, kin-k Hubert ragaszkodása igen jól esett, érezte, hogy elhatározásában ingadozik.

Isteni tisztelet után nem mentek a város látványosságait megnézni, hanem egyenesen hazamentek.

Az örög erről is, arról is vigau s oly kedvesen csevegett, hogy a két szerelmes titokban, mosolyogva integgett egymásnak.

Megérkezése után megbédelték. S mivel e napon nem akartak dolgozni, a gazda egy széket vitt az ajtó elé, Pálma s Hubert pedig a kópádra ülték.

Ünneplő ruhájokban voltak még. A nap a t-tőponton állt s égetően sütött. Elmerülve néztek a véghetetlennek látszó messzeségbe s

tak, akár nem. Ugy étek, mint jó barátok. Néha aztán előzékenyeknek mutatkoztak egymással szemben, vagy daczoskodtak, mint a kisgyermek. Az a hallgatóság, mely eltozta őket, ha együtt voltak, állandóvá lett s ha elváltak, csendesen szöttek édes reményeiket.

Másnap délelőtt az udvarban találkoztak. Hubert lovát itatta, Pálma pedig vizet merített, hogy fehéreneműt kiöblítse. Az ifju segíteni akart barátjának a vedret felhuzni, de Pálma nyájasan vasszautasította. Kezük érintkeztek, szem szembe nézett és egész lényüket édes, eddig ismeretlen érzés járta át, minek batása alatt megremegtek.

A ló lehajtotta a fejét, mintha nem akarná zavarni a szerelmeseket s jóízűn itta az e-ébe tett vizet.

Pálma végre engedett s mialatt Hubert vizet merített, ő mintha tartozott volna ezzel Hubertnek, így szólt.

— Tegnap atyám a házasságról beszélt. ... Én megvallottam neki a valót! ... „Ah! és mit mondott gazdám? — kérdé Hubert serényen töltögetve a teknőt.

A ló patkós lábával nagyot ütött a földre.

Két madár csicseregve, vigan repkedte őket körül, majd magasra felszálltak az azur égbe felé.

— Ugy érzem, meghalok, ha nem teljesül vágyam — fejezte be Hubert.

Megfogta lova kantárát s az istállóba vezette Pálma mozdulatlanul maradt e hely-n, hol elhangzott az a nebány, öt oly nagyon boldogító szó. — De mikor atyja hatalmára gondolt, arczán a szomorúság kifejezése jelent meg. A boldogság reménye elenyészett. Nagyon izgatott volt s mintha imádkoznék, úgy nézett reszkető ajakkal a távolba.

A jövőben kerülték egymást. Zavarba jöttek egymás társaságában. Ritkán voltak együtt. Ha a gazda magukra hagyta őket, nem beszélgettek. Ha tekintetök találkozott, megremegtek, mintha félték volna istentől, tán rosszat cselekedtek. — Hubert sokat elmélkedett a boldogság és a megelégedés föltételeiről. Időről-időre a kétségbeesés nem messze állottak tőle: kételkedett Pálma szerelmében, s ilyenkor rettegett a jövőtől. Nemsokára a munka is fárasztotta, a hetek véghetetleneknek tünnek fel neki. Ha Pálma távol volt sóvárgott, epekedett, mintha távol pusztaságban lenne.

Jean Gabri látta szolgálja elfásultságát s kétségbeesését; de magának semmi szemrehányást sem tett. Ő maga is szenvedett állhatatlansága miatt. Miként lehetne végre is s akítani Huberttel? De ha elbocsátja, mi lesz Pálával? — — — S bár arca hideg maradt, mint az érzéketlen kő, lassan-lassan hozzászoktatta magát a szerencsétlen házasság gondolatához.

tottab

keznél

szobák

mal ök

gyar h

konyhá

szere

is meg

a hölg

A

legyen

még pe

ben, de

szena

politika

város

és der

E

szám

van, m

zura al

különös

nagyob

H

magyar

hol per

csu ma

Ez is,

chablon

A

iák-e a

eredeti

szerszám

E

Hortobá

urhölgy

be, ame

ugy tet

specziál

lete ala

tészta-

Fiume

getnek

mindnyá

foglalko

Ve

len oda

vagyunk

Pálmát

Az

nézett

megsért

harag és

hebegett

De

s zokog

nem örü

Ny

beleegye

ték. A s

gokat s

barátja

Ez

ból. En

Igen fájt

ben, min

A s

volt völ

boldogsá

De a nás

munkáján

egy sóba

ras helye

A virág is nagy szónok. Nincs ennél hivatalosabb tolmácsa a szívek nyelvének.

De a kulcsokkal is hölgyeink rendelkeznek.

Nyissák meg minél többen az elfogadó szobák ajtóit s vezessék be minél nagyobb számmal őket, a kik ugyanis csodákat hallottak a magyar házi háziasszony pazar vendégszeretetéről, konyhájának, házirendjének kitűnőségéről és szeretetreméltóságáról. Kell, hogy a kerti villák is megnyiljanak, hol a természet lesz segítségére a hölgyek igyekezetének.

Az ablakokban pedig a virágok mellett legyen tarka-barka szőnyeg és színes szövet, még pedig ne a szokásos chablonos elrendezésben, de mutasson az valami szokatlant is. Hiszen a nemzetiszínű lobogó jelentősége inkább politikai. A hölgyek is járuljanak a vendéglátó város külképéhez és hangulatához színnel, illattal és derüvel.

Fiume előkelő hölgyei nagy számmal érkeznek Debreczenbe. Igy van, mert hiszen a fumei bizottság erélyes cenzura alá vette a kirándulásra jelentkezőket s különös gondja volt az, hogy a hölgyvilág minél nagyobb számmal jelenjen meg.

Hol mutatunk tovább a fumei hölgyeknek magyar ingvált, pruszlit és bokorugró szoknyát, hol perdülnek deli tánczra, igazi csárdásra karcsu magyar lányok, délczag magyar ifjak? — Ez is, kell arra, hogy a fogadtatás ne legyen chablonos.

A férfiktól majd külön kérdezzük, bevonják-e a multságba a tősgyökeres polgárság őseredeti alakjait, echós szekerekkel, magyar szerszámú jó lovakkal?

Egy társaságban arról is volt szó, hogy a Hortobágyon, vagy a nagyerdő szabad ege alatt urhölgyeink egy kis laczi-konyhát rendezzenek be, amelyben a fumei hölgyek látnák, vagy ha úgy tetszik el is tanulhatnák, hogy készülnek a speciális magyar népies ételek! Urnőink felügyelete alatt készülhetne ott fonatos, laczi-pecsenye, téstás-kása és egyéb olyan eledel, aminőt Fiume mellett — vig mulatozasképen — készítenek a legmagyarabb főherceg abba ziai

mindnyájan szívvél, lélekkel egy gondolattal foglalkoztak.

Végre a gazda, ki már határozott, hirtelen oda szölt Huberthez:

— Hubert ne várjunk tovább! Szabadok vagyunk. Felelj, ugye te vagyonért óhajtod Pálmát?

Az ifju halotthalvány lett, meghökkenve nézett gazdájára s kemény szíve ily nagyon megsértve a kegyetlen gyanuval, reszketett a harag és szég entől; csendesen s alázatosan hebegett egy-két szót, mentegetésére.

De Palma ráhajtotta fejét atyja kezeire s zokogva vallotta be, hogy Hubert nélkül ő nem örülne vagyónának.

Nyolcz mogorva nap után Jean Gabri beleegyezett. Az esküvőt szüret utánra tervezték. A szomszédokat mind meghívták, a gazdagokat s szegényeket egyaránt. Neki mindenki barátja volt.

Ezentul az öreg sohasem távozott lakásából. Enyhe időben a sűrű, szép lugasban ült. Igen fájt neki, hogy az általa ültetett szőlőkben, mint ur, más járt kénye-kedve szerint.

A szüret kitűnően sikerült. Palma büszke volt völegénye munkájára. A fiatal jegyesek boldogsága lelki örömet okozott az öregnek is. De a nász előtti napon, mialatt elmerült Hubert munkájának megfigyelésébe, Jean Gabri kimúlt egy sóhaj, egy jaj nélkül, a halvány napsugaras helyen, a végtelenség csendjében.

parkjában is, de a nagy közönség aligha kóstolt még bele. Nem lehetne még ezt a kiválóan eredeti és érdekes gondolatot megvalósítani? Jó kis tréfás epizódja lenne a vendéglátásnak!

Gondoskodnak-e hölgyeink arról, hogy saját külön szféráikban is mutatkozzanak a tengerpartról érkező asszony-társak előtt?

Nem lenne-e helyes, ha a debreczeni nő-egyesületek diszgyűlést tartanának, vagy legalább meghívnák a vendégeket helyiségeikbe, intézeteikbe s ha megmutatták, mennyire királynő a magyar asszony a maga otthonának birodalmában, mutassa meg hatását a jótékonyság, az árvák pártfogásának, kisdetek fölnevelésének mezején is.

De nem vakmerőség-e abban osztogatni tanácsot a debreczeni hölgyeknek — miként legyenek szeretetreméltók, hogy fogadjanak vendégeket — egyszóval abban, hogy feljelenek a magyar hölgy „nagy és szép gondolatának”?

Nem, ez csakugyan vakmerőség lenne.

Eláruljuk, hogy a mit ide leirtunk, annak a forrása pusztán férfitúsi hiúság volt. El akarunk abból találni — valami nagyon parányit, a mit hölgyeink nélkülünk már bizonyára sokkal szebben és jobban elvégeztek.

Az Adria szellői és a puszták dévajleánya, a búvós délibáb mosolyogva találkoznak majd s úgy lesz, hogy ama dalos tündérek és e másik, ez a kitűnő festő sok szépet, sok érdekeset lássanak, halljanak két távol világ egymással rokonszenvező népének testvéries találkozásakor...

Gasparone.

Városi r. k. közgyűlés.

Debreczen, június 23.

Igazán jó volt, hogy a mai városi közgyűlés műsora, akarjuk mondani tárgysorozata úgy volt elrendezve, hogy bizonyos tárgyak jóval megelőzték — az ebéd idejét.

Először a sertéshizláló telepek legyei és bögölyei által inficiált közbégőhídi hus állapotának élethű leírása csiklandozta innyünket, azután — ugyancsak a közbégőhídi szabályrendelet tárgyalásakor — a borsókás húst találták fel a közgyűlés zöld asztalára.

Pedig váltig erősítették L. Nagy Bálint és P. Polgári András uram, hogy milyen jó eledel az; hiszen Bécsben, Budapesten csak úgy mérik, mint a lúhúst, sőt L. Nagy Bálint uram mindjárt megkínálta a t. főorvos urat is a finom körm-faladékkal, előre is kezességet vállalva az iránt, hogy nem fog megártani!

Hogy pedig a disztó-pecsenye olyan szakszerű és izgatott vitát keltett, az teljesen megfelel városunk őshagyományainak.

Nagy elismerés illeti még Juhász Ignác ügyvéd urat. Valószínű, hogy azt a verbum regens-t, amelyet egy paragrafusban oly nehezen nélkülözött Lengyel Imre bizottsági tag úr, ő találta meg, mert folytonosan használta s mikor egy helyen a marháklévágásáról volt szó, mulatságos elszólással kijelentette, hogy „más szónok nem létében ő áldozza fel magát.”

Tagadhatlan azonban, hogy az ő sokszor jóízű tréfái úgy illettek a feltálat borsókás húshoz, mint a jóféle ugorka-saláta.

Denique, a közgyűlés elvégre is úgy határozott, hogy a városház zöld asztalán párolgott borsóka — nem kerülhet a városi házak — féléh asztalaira.

Hogy pedig a mészáros urak nem a leg-

népszerűbbek Debreczenben, kitűnt abból a kárörömből is, a mellyel a hus hiánytalan és nyomtaték nélkül való kiszolgáltatását határozták.

— „Ez fontos pont” — kiáltott közbe valaki.

— „Igenis, a fontos pont”, válaszolnak neki más felől.

Aztán egyéb tárgyak következtek, melyek közül különös szakértelemmel szólhatnánk hozzá az utadó zárszámadásának szóba került — sajtóhibáihoz.

Az azonban nem tesszük és a városi magistrátusnak e helyett egyszerűen ajánljuk a helybeli sajtó correctorait. Ekkor nem lesz sajtóhiba.

Lélekemelő momentuma volt a közgyűlésnek a fumei vendégek fogadtatási költségeinek egyhangu lelkesedéssel való megszavazása.

Nagy része volt e leirhatatlan lelkesedés közt meghozott határozatban polgármesterünk hévteljes felszólalásának, ki most csak annyival inkább tartja a város kötelességének azt, hogy a fumeiek fogadtatása a legfényesebb, a legimpozansabb legyen, mert ők hazafiatlan elemek által gunnyal és bántalmakkal illetetnek vállalkozásukért.

E nyomtatott éljennel járulunk erre a közgyűlés tagjainak felhangzó éljen kiáltásaihoz.

*

A gyűlésre vonatkozó részletes tudósításunk itt következik:

Elnök gr. Dégenfeld József főispán a gyűlést 9 óra után megnyitja.

A napirend első tárgya volt a kereskedelmi miniszter leirata a Debreczen-n. létei helyi érdekű vasúthoz leendő hozzájárulása tárgyában.

A város közgyűlése ugyanis 80.000 frtot szavazott meg a vasútra melynek évi törlesztése rátái az utadó terhére veendő fel.

A belügyminiszter, a kereskedelmi miniszterrel egyetértőleg engedélyezte az összeget, azonban kifogásolta, hogy az utadó terhére vétessék fel s ajánlatik, hogy községi pótdadó alakjában vettessék ki.

A jog- és pénzügyi bizottság véleménye az volt, hogy a 40.000 frt évi törlesztési rátái a községi adót pótló alap, a 40.000 frt pedig az utadó terhére vétessék fel.

Elfogadtatik a tanács véleménye, a mely abból áll, hogy a miniszteriumhoz még egyszer intéztessék felirat a közgyűlés eredeti határozatának támogatására.

Tudomásul vétetik a miniszter leirata a peronospora szabályrendelet tárgyában.

A hortobágyi pusztán évenként tartandó országos vásár tételénél Polgári András kifogásolja a vásár tartásának idejét s t-kintettel arra, hogy a vásár sok költséget halmozván fel a városra, némi visszatérítés eszközöltessék a közönség részéről.

Király Gyula aljegyző felszólalása után közgyűlés bevárja a kérdésnek a gazdasági bizottság által való tárgyalását.

A közbégőhid üzembe vétele czéljából szükséges, nyomtatásban előre kiosztott szabályrendelet tételénél Juhász Ignác kifogásolja, hogy a szabályrendelet csak tegnap este jutott a bizottsági tagok kezébe így annak itt tanulmányozására idő nem volt. A jövőre nézve kéri az ilyen szabályrendeleteknek 4—5 nappal előbb való kiosztását.

Gróf Dégenfeld főispán nem tehet kötelező ígéretet, mert a törvény e tekintetben határozottan rendelkezik. Ugy a maga, mint a polgármester ur részéről kijelentheti, hogy mindig igyekezett a szabályrendeleteket mielőbb a közgyűlés tagjaihoz eljuttatni. Most a tárgy sürgőssége miatt nem volt idő a tárgyalás elhalasztására.

Márk Endre több hiányára mutat rá a szabályrendeletnek. A vágóhidat elhelyezték a sertéstelepek mellé s nem gondoskodtak arról, hogy a helyet — egy és két vékás területeken ne

rakják körül sertés hizláló helyekkel, melyek miatt a számtalan légy inficiálni fogja a húst. Ebből közegészségügyi botrány lehet, a melyek miatt egykor majd be kell szüntetni a drága közbiztonsági épületeket, vagy pedig összevásárolni az említett hizláló helyeket.

Balogh Mihály városi főmérnök rámutat a budapesti vágóhidra, a hol a legyek milliárdjai és billiárdjai röpködnek.

Juhász Ignác: Én nem láttam!

Balogh Mihály főmérnök: Én láttam, még pedig jobban az ügyvéd urnál, mert kötelességből szemlélttem meg.

Gróf Degenfeld főispán utal arra, hogy most a szabályrendelet tárgyalása van szónyegen.

Keszey József elhamarkodottan találja a szabályrendeletet. Szerette volna, ha a gazdasági bizottság is tárgyalta volna az ügyet, ahol gazdemberek is tárgyaltak volna.

Gróf Degenfeld főispán nem találja a kérdést olyanak, hogy a gazdák kérdeztessenek meg, mert az inkább az ipar körébe vágó kérdés.

Márk Endre indítványozza, hogy a sertéshizláló területekre vonatkozó szabályrendelet a helyzetnek megfelelő revízió alá vétessék a tanács által s tegyen javaslatot a jelen szabályrendelet által esetleg szükségessé vált módosítások tárgyában.

Következik a szabályrendelet részletes tárgyalása.

A 37 §-ból álló szabályrendelet egyes részleteihez hozzá szólnak Juhász Ignác, Jámor Ferenc, Benke István, Pongó Lajos, Csanak József, Lengyel Imre, dr. Balkányi Miklós, Simonffy Imre kir. tan. és polgármester, Keszey József, Komlóssy Dezső L. Nagy Balint, Polgári András, dr. Szabó József, Kuczik Gábor, Berger Jenő, ki a vágóhídi tisztviselők közül kivált az igazgató és ellenőr fizetését öshajtja 1000. illetőleg 900 forintra felemeltetni. Ekli Gábor, Harangi Sándor, némelyek több ízben is. Mind ezen pontok némelyike hosszabb vitát kelt s többnyire az elnöklő főispán minden részletet folkaroló és szerfölt megvilágosító magyarázatai szerint döntetik el.)*

Következik 1891. és 1892. évi udószámszámadásra vonatkozó miniszteri rendelet; felolvastatnak a városi közigazgatási bizottságnak erre vonatkozó észrevételei, melyek a városi hatóságot egyes formai természetű dolgok pótlására utasítják.

Végül beterjesztetett a számszámadás — Benke István felzólalása után, ki a nyomtatásban előforduló sajtóhibákra figyelmeztet — elfogadtatik

az északkeleti vaspálya részvényeinek beváltásából nyert összeg a takarékpénztárban kamatoztatik mindaddig, míg az összegből földhívek vagy középület nem lesz szerezhető

A telepdesi és községi kötelékbe való felvétel iránti kérvények feletti határozathozattal egyelőre a tanácsra bizatik.

A községi adó helyét pótoló alaplól a füzés-abonyi és hajdunánási vasúthoz a házi pénztár által igénybe vett összeg-kamatozása 1893. január 1-től beszüntetendő leend.

Gerébi Fülöp, Márk Endre, Sesztina Lajos, Steinfeld Antal és Serli Ede indítványt terjesztettek be a közgyűléshez, mely lelkes iratukban 5000 forintot kérnek megszavaztatni a városi pénzárból a fiúmeiek fogadtatására. A városi tanács javaslata az, miszerint a mondott célra egyelőre ily összegű hitel nyittatik, még pedig a f. h. 1893 évi rendkívüli költségvetés és a legelő-bér hátralékok terhére.

Simonffy Imre kir. tanácsos és polgármester lelkes felszólalása után éljenzések közt egyhangulag elfogadtatik.

*) A kinyomatandó szabályrendeletet módosításával együtt közölni fogjuk.

A közgyűlés a főispán, a polgármester és a fiúmeiek éltetésével 12 óra előtt véget ért.

Helyi hírek

— A fiúmei kirándulók névsora tegnap megérkezett, s a bizottság a bejelentett szállásokat közöttük szétosztotta. E névsorban együtt látjuk Fiume polgárságának színe javát s képviselve minden árnyalatát. Jönni fog Ciotta János podesta s az ő vezetése alatt nagy számmal vesznek részt az olasz lapok által „hazafias”-nak nevezett eme kirándulásban városi képviselők, városi és állami tisztviselők, ügyvédek, orvosok, tanárok, tanítók hajós kapitányok és hadnagyok, középiskolai tanulók, kereskedők, iparosok és magánzók. Többen hoznak feleségeket és leányaikat. A nők száma 54, az összes kirándulók pedig 275 a városi zenekar 30 tagjával együtt. A névsort holnap fogjuk közölni. — Az elszállásoló bizottság lapunk útján ismét felkéri mindazokat, akik fogatokkal bírnak, hogy ezeket minél nagyobb számmal sziveskedjenek kedves fiúmei vendégeink rendelkezésére bocsátani — a bizottság szállások felajánlását is szives örömmel fogadja még mindig. — Igyekezünk mindnyájan, hogy e látogatást nemcsak kedves emléküvé tegyük minden fiúmeire nézve, de legyen ez a két város felbonthatatlan frigykötése és hazafias szívek demonstrációja azokkal a hazafiatlan horvát ármánykodásokkal szemben, melyekkel Zágrábból diszharmoniat szívenének szép testvéries ünnepélyünkbe belekeverni.

— A poroszloi rablógyilkosság. Lapunk volt az első, mely hírt adott arról a rejtélyes rablógyilkosságról, melynek Poroszlo alatt Fojcsák János kömlei sertéskereskedő lett az áldozata. A gyilkos nyomozásának szálai egészen Debreczenig vezettek s a debreczeni rendőrség csakugyan utba igazította a hevesi csendőrséget, mely a Debreczenben megmutatott irányban, minthalljuk, meg is csipte a gyilkost. Fojcsák megtalált naplójegyzetei szerint pár héttel ezelőtt 2700 frttal indult el hazulról s azóta bejárta a debreczeni, nagyvárad, békés-gyulai sertésvásárokat. E héten hetfőn Debreczenbe volt s Dobbi János debreczeni lakost a nyáján egy farka sertés vásárolt, melyet vasuton utnak indított Poroszloirai — Szüksége levén egy hajcsárra, a Dobban tanyáján dolgozó napszámosok közül fogadott fel egy vidéki embert, de a kinek a nevét nem sikerült megtudnunk. Poroszlon, mivel beestelédet, a vasuti állomáson nem adták ki a szállítmányt s másnap kellett volna érte mennie. Fojcsák tehát az ösmeretlen hajcsárral együtt megindult a község felé, mely nem messze van az állomástól. Másnap reggel az árokban halva találták a sertéskereskedőt. A fején egy súlyos ütés volt, mely hirtelen halálát okozta; valószínűleg kapával ütötték főbe a szerencsétlen kupeczet. Nem volt nála egy krajczár sem, az órája is hiányzott csak egy acél-láncz darab volt nála. Pár száz lépésnyire megtalálták a bugyelárisát — üresen, csak a jegyzetek voltak ott, melyekből megtudták a nevét, hol járt, mennyi pénzzel indult el hazulról s mennyit költött az útn. Tegnap az ezri csendőrhadnagy-szárnyparancsnok Debreczenben volt, ahol a rendőrség tudomására hozta, hogy Fojcsák e hét elején Dobitól vásárolt sertéseket s onnan egy vidéki ösmeretlen munkással utazott el. valószínűleg ez a gyilkos. A csendőrhadnagy kiment a Dobban tanyájára s ott többeket kihallgatott. Ma arról értesülünk, hogy a gyilkost T. Örsön elfogták.

— Hirtelen halál. Tegnap délután 4 óra tájban Svarcz Farkas a nagy-csapó-utcza 306. sz. házában elhelyezett széna raktárának lépcsőjéről Széna Mihály szénakötő munkás halva fordult le. A holttestet a rendőrség beszállította a közkórházba, hol a halál okául agyszélhűdést konstataáltak. A szerencsétlen ember — mint Svarcz állítja — nagy mértékben itta a pálinkát. Tegnap is elvult látva bőségesen s a nagy hőség siettetta a katasztrófát. Szénát ma délelőtt boncolták fel s délután temetik.

— Presbiteri közgyűlés. A debreczeni ev. ref. egyháztanács június hó 25. é. n. 10 órakor közgyűlést tart. Tárgyak: tanítónó választás, egyháziak választása, ének- és zenetanár választásának megerősítése; folyó ügyek. Az elnökség pontos megjelenésre kéri a presbiter urakat.

— Tüzótoi szaktanfolyam. A budapesti önkéntes tűzoltó testület — amint erről a belügyminiszter körlevelében értesíti a városi tanácsot, most már negyedizben országos tűzoltó szaktanfolyamot nyit, mely f. évi július 19. napjától aug. 12-ig napjáiig bezárólag fog tartani; a képesítő vizsgákra pedig aug. 10- és 11-ik napjait tűzte ki. E szaktanfolyam és képesítő vizsga célja az, hogy a vidéki városoknak, nagy és kis községeknek, továbbá a tűzoltó testületeknek s végül a tűzoltási ügy iránt érdeklődőknek mód és alkalom nyújtassék arra, hogy kiküldöttjeiket, illetve önmagukat a tűzoltó szakismeretekben elméletileg és gyakorlatilag kiképezhessék, tűzoltó testületek begyakorlására és vezetésére alkalmasokká váljanak. A budapesti tűzoltó testület a kevésbé tehetős községek vagy tűzoltó testületek által kiküldendő tanfolyam hallgatók közül buszonötöt díjtalan csoportos laktanyaszzerű elszállásolásban fog részesíteni. A miniszter e tanfolyamot melegen ajánlja az érdekeltek figyelmébe.

— Késelő hetes. Ma csakugyan napirenvannak a késelések, melyeket hol szerelmes csizmadia inasok és szobacizmusok, hol megcsavargók és más jobb körökbeli egyének követnek el. Madélelőtt is aztörtént egy helybeli igen látogatott vendéglőben, hogy az ott alkalmazott hetes vetemedett a bosszúállás ílyetén nemére. Szabó Imrének hívják ő kemét, a ki sámsoni illetőségű levén s tizenkilenc éves kora daczára talán a bibliában felsorolt sámsoni hőstettek szomjazott, mert már egy ízben volt is dolga az ügyészséggel, a mikor is egy Delilát ütött volt arczul, most pedig Lopes Pál pinczérrel kapott össze, a ki nem akarta elősmerni a krumpli hámozás terén kifejtett szorgalmát. Szóbeli szó lett, annyira, hogy a két dühös ifju — Sámson és Lopez de Vega — birakra mentek s a viadalban a 17 éves Lopes lett a győztes. Ez aztán végkép elkeserítette Szabót s a nála levő nagy konyha késsell a Lopes jobb czombjába szurt. — A dühögő hetest egy előhívott rendőr felkísérte az I. ker. rendőr kapitánysághoz, a honnan szabadon eresztették el, — nem tartozván a nem utcán elkövetett ilynemű tett a rendőrség hatáskörébe. A megsebesült Lopes még ez ideig nem tett Szabó ellen feljelentést, nem is tudják hol van, mert a mint a szurást megkapta, karbolos vattával sebet bekötötte s eltávozott attól való féltében, hogy az orvos operálni fogja a nagy sebet.

— Egyház tanács. A debreczeni ev. ref. egyház tanács va-ánap jun. hó 25-ik napján d. e. 10 órakor közgyűlést tart. Tárgy: tanítónó választás, egyháziak választása, ének- és zenetanár választásának megerősítése s folyó ügyek. A pontos tárgyakra való tekintetből a presbyterium tagjait pontos megjelenésre kéri fel. Az elnökség.

— Debreczen és a fiúmeiek. Impozáns módon nyilvánult Debreczen városa mai közgyűlésén a magyar rokonszenv a városunkba ráuduló fiúmeiek iránt. Különösen nagy fontosságú nemzeti érdek ez most, a midőn a tuzó horvát testvérek sajtója kiméletlen módon megtámadja a derék olaszokat a magyarok iránti rokonszenvet dokumntáló debreczeni kirándulás miatt. Nincs okunk kételkedni azon, hogy a fiúmeiek

fogadtatása méltó lesz minden tekintetben az ügyhöz, a fiúmeiek magyar hazaszeretetéhez és főként Debreczen magyar vendégszeretetének nagy híréhez. Am tömeges vendégszeretet nyilvánulás mellett csak úgy mutatjuk ki tiszteletünket a magyar vendégszeretettel, ha a formászerű bankettekben, táncmultságokon és falköszöntőkön kívül alkalma lesz Debreczen város szállásadó előkelő polgári társadalmának egy pár órára (egy délre vagy estére) kizárólag a maga vendégének mondani azokat a fiúmeieket, a kik az illető család vendégei. Hogy így a körülírt programmszerű érintkezésen kívül a debreczeni magyar ember családi körében is otthon érezhessék a derék hazafias olaszok magukat, mert ez mutat a valódi szívességre, annyira magasztalt debreczeni magyar vendégszeretetre. A programnak erre tért és időt adó szerkesztésére hívjuk föl a rendező bizottság figyelmét. (Beküldetett.)

— **Egyházi közgyűlés.** Az ágost. hitv. evang. gyülekezet június 25-én, vasárnap d. e. 11 órakor saját imaházában (Miklós utca) egyh. közgyűlést tart, melyre az egyh. tagjai tisztelettel meghívottak.

— **Érett ifjak bankettje.** A kereskedelmi akadémia végzett hallgatói azon alkalomból, hogy az érettségi vizsgákon szerencsésen tul esték, tegnap este a „Dobos“-pavilonban társas vacsorát rendeztek. Jelen voltak a tanári karból dr. Szántó Sámuel, Szójk Gyula, Fábrián Lajos Mór, Zimmermann Gyula, Laczko Sándor és Zalai Márk, mint vendégek, továbbá Mayer Emil főmalmi igazgató és Stern Győző urak. Közben a Magyar Kálmán zenekara játszott. A tósztokat Bodnár Géza akad. növendék kezdte meg, az ifjuság nevében elbucszuk szeretett tanáraitól. Kifejté azt, hogy emlékeket szívök mélyébe zárják. — Igen lendületes toasztot mondott még az ifjuság részéről Simonyi József is. A tanári karból dr. Szántó Sámuel az ifjuságot élteti és jó tanácsokkal látja el, Szójk Gyula tanár az ifjuságot éltetve, igen szellemes köszöntőjében azt mondja, hogy a zsidó kincs nélkül, leány szere em nélkül, vásár tolvaj nélkül, fiatal ember bátorság nélkül elképzelhetetlen. Legyen tehát az ifjuság bátor, tudja elviselni az életben a csalódásokat és szenvedéseket. Ezen ügyes és sok hévvel előadott pohárköszöntőben vázolta az ifjuság érzelmeit, Simonyi József tanuló, ezután Komjáthy István tanuló dr. Szántó-ért ürít poharát. Lengyel Sándor tanuló a tanári kar sokszor tapasztalt jószágáért mond köszönetet, Mayer Jenő Stern Győzőért, Bodnár Géza a tanár urak nejeiért, dr. Szántó tanár a szegény tanulókéért, Szójk Gyula tanár Zalai Márkéért, mint a legidősebb tanáráért, Bodnár Géza tanuló legrégebb tanáráért, Zimmermann Gyuláért, Szójk Gyula tanár a bizottságért, Zalai Márk tanár az ifjuságért és Bodnár Géza Mayer Emilért és kedves családjáért emeltek poharat. A társaság 1/2 órakor a legjobb hangulatban oszlott szét.

— **A debreczeni ker. betegsegélyző egyesület** e hó 2-én délelőtt 11 órakor a kereskedelmi akadémia épületében ülést tart, melynek tárgyai lesznek: I. Jelentés május hóról. II. A felügyelő bizottság jelentése. III. Főhatalmazás az egyesület nevében való jegyzésre. IV. Folyó ügyek.

— **A „Zion“ egyesület** pénzára javára rendezett táncvizsgálat alkalmából eszközölt felül fizetésekhez pótlólag járultak: Spiegel Miksa 2 frttal, Weisz Jakab 1 frttal, Simonovits Dezső 3 frttal, mit ezennel köszönettel elismerünk. A rendezés őszig.

— **Mezey daltársulata.** Ámbár az Orpheumokról elvből nem szoktunk megemlékezni, mert azokat általában izlés rontó erkölcs-méltelyező és germánizáló fészkeknek hisszük, örmest gyakorlunk kivételt Mezei Jánossal szemben, kinek daltársulata hosszabb idő óta működik egy helybeli sörcsarnokban. Tessük azért, mert Mezey mindenkor megőrizte társu-

latának magyaros jellegét s frivolságok helyett inkább a jóízű tréfákat kultiválja. Műsora ez idén is elég változatos és élénk.

— **Nevelőnek,** korrepetitornak ajánlkozik a nagy szünidőre elemi iskolai gimnáziumi vagy reáliskolai tanuló mellé egy kitűnő bizonyítványokkal bíró fiatal tanító. Felvilágosítás nyerhető szerkesztőségünkben.

Vegyes hírek.

* **Földrengés Zágrábban.** Zágrábban tegnapelőtt este, ugy tiz óra tájban hatalmas földrengés volt, amely körülbelül három percig tartott s a lakosságot nagy rémületbejuttatta. A háztetőkről hullottak a cserepek, a falakról a vakolat és sok oldalfal meg is repedett. A Márk-templom déli portáljáról leesett a kereszt, s a torony falazata végig repedt. Az emberek kitudultak az utcára s nagy félelem között ott maradtak egész éjjelig. Reggel 4 órakor ismét éreztek egy kisebbeszerű lökést — de ez már semmi kárt sem okozott.

Törvénszéki csarnok.

* **Zsidó elkeresztelés.** Nem mindennapi esettel foglalkozott ma a debreczeni kir. törvénszék. Egy „zsidó-elkeresztelési“ ügygel. Egy zsidó apa és egy r. kath. vallású anyja törvénytelen gyermeküket a körülmetelés zsidó szertartásának vetették alá. Az érdekes eset különben a következő: Adler Jakab debreczeni kávék régtől fogva vadházasságban élt Begovics Lenke r. kath. vallású nővel. E viszonyból 1890. szeptember 3-án fia gyermek született. A szülők közö. elhatározással fölkeresték Kleinné szül. Adler Juliánna szülészűt, aki Adler Jakabnak testvére, hogy az újszülöttet vigye az orth. hitközséghez s metéltesse körül. Az orth. hitközségnek még akkor nem volt rabbija. A szülészűt tehát Lippe jegyzővel beszélt s bemutatván ennek egy bábajegyet, Lippe megbizta a metszőt, hogy végezze el a szertartást. Ennek megtörténtével, a fiút Lippe az anyakönyvbe akarta bevezetni, előzőleg azonban előmutatni kívánta a szülők esketési bizonyítványát. Adler Jakab azt váaszolta, hogy a kivonatot majd felviszi Kleinné. Ami azonban nem történt meg, minek következtében Adlert följelentették a rendőrfőkapitánynál, aki megindította a vizsgálatot, melynél kitént, hogy a szülők vadházasságban élnek s a baba jegy hamisítva volt, mert a gyermek abban törvényesnek volt beírva. — Ez ügyben a debreczeni kir. törvénszék ma tartotta meg a végtárgyalást.

A bíróság következőleg alakult meg: Elnök: Igyártó Sándor. bírák: Konrád Sámuel, D. Hrehus Viktor; jegyző: Dr. Balogh Zsigmond, a közvédat képviselte: Dr. Simonffy Béla alügyész. Védő: Dr. Bakonyi Samu.

Adler Jakab és Begovics (Berger) Lenke elkeresztelésért. Klein Juliánna és leánya Klein Erneszt pedig család és magán-okirat bamisításért állították a törvénszék elé. A délelőtt csak a vádlottak és tanuk kihallgatásával telt el.

Vádlott: Adler Jakab bevallja, hogy Begovics Lenkével 15 év óta él vadházasságban. — Neki öreg, vallásos szülei vannak és ezért nem akarta tudni senkivel sem, hogy ő kath. vallású nővel él.

Begovics Lenke őszintén bevallja, hogy ő Adlert szereti, át is akart térni a zsidó hitre, de ez akadályokba ütközött. Mikor Debreczenbe jöttek, megakart ösmerkedni Adler szüleivel, ezért történt az, hogy ő Berger Lenke nevet vett fel. Adler szüleinél találkozott Klein Juliánna bábával és leányával; ezeknek mutatta be magát, mint zsidó nő. Ezután ők nem igen érintkeztek egymással.

Adler Julia baba asszony beösméri, hogy ő adta a születési jegyet leányának, a gyermeket pedig ő maga vitte Lippe Armin hitközségi jegyzőhöz; de tagadja, hogy nem mondta volna meg Lippének, hogy a gyerek törvénytelen és hogy a szülők vadházasságban élnek. Klein Erneszt azt adja elő, hogy anyja mondta, hogy töltsé ki a baba jegyet s tudomása nem volt arról, hogy Adlerék vad-

házasságban élnek. Lippe Armin hitközségi jegyző, csak most tudja, hogy Adlerék vadházasságban élnek. Ezelőtt három évvel jött Adler hozzá, mert beakart lépni a hitközség tagjai közé. Ekkor felmutatott egy szolgabírói bizonyítványt, melyben igazoltatik, hogy Adler nős, egy kis leány atyja és kifogástalan előéletű. Előadja továbbá, hogy Kleinné egy baba jegyet vitt hozzá, s a kitől kérdezte, hogy, hogy hívják a gyermeket. De arról nem tud semmi, hogy a baba szólt volna neki valamit arról, hogy Adlerék vadházasságban élnek. Ő maga eiment a keresetelés napján Adlerhez és kérte az anyakönyvi kivonatot, mire Adler ígérte, hogy majd a bábával elküld mindent. Lippe és Kleinné szembesítése után védfőnek ama kérdésére, tudja-e a jegyző, mit rendel a törvény ilyen esetekben. Lippe feleli, hogy nem tudja. Azon kérdésre, hogy 1891. július 1 től ki vezette az anyakönyvet, addig míg a pap meg nem jött, azt feleli, hogy Tafler Ignác hitközségi elnök.

Tafler Ignác előadja, hogy az idő alatt, míg pap nem volt, hatósági megbízásból ő vezette az anyakönyvet, de erről az esetről neki tudomása nem volt, — neki Boczkó r. főkapitány a Hungáriában beszélt el az esetet.

Krausz Vilmos főrabbit mint szakértőt hallgatták ki. Azon kérdésre, hogy oly esetben, mikor az anya nem zsidó vallású, mily feltételek kívántatnak meg ahhoz, hogy a gyermek zsidónak tekintessék, feleli először a körülmetelés, másodsor a ritualis fürdőzés és harmadsor ha ez a rabbi kollegium jelenlétében történik. A tárgyalást délután folytatják.

* **Tolvaj tanoncz.** Ma délelőtt itélt a helybeli kir. törvénszék Szilvássy Balázs (két s és y) 11 éves tanoncz fölött, ki Papp Ignác ref. tanító szobájából tizenöt darab körzöt és más egyéb rajzeszközöket lopott el és azok közül egy darabot egy Szilágyi Károly nevű egyének, egyet pedig Bódi Sámuelnek adott el. A törvénszék következőképen alakult meg: Elnök: Igyártó Sándor, bírák: dr. Hrehus Viktor és Konrád Sámuel, jegyző Balogh Zsigmond, vádhatóságot dr. Simonffy Béla alügyész képviselte. A bíróság tekintve azt, hogy Bódi Sámuel egy tanura hivatkozott, ki látta, midőn a tanoncz a körzöt oda adta neki ingyen, de azt nem mondta, hogy lopta, a nevezett tanu megidézését rendelte el és a tárgyalás tovább folytatását dé után 4 órára tűzte ki.

Közgazdaság.

A t. gazdaközönség figyelmébe!

Az aratás ideje közeledvén, a t. gazdaközönségnek érdekében áll, hogy a budapesti gabona-tőzsde-n előforduló irányzatról és árfolyamokról gyors és pontos értesítést nyerjen.

Gyenes és Balogh budapesti gabonabizományi cég szívesen szolgál lapunk t. előfizetőinek és olvasóinak díj és portómentesen napi jelentésekkel, a melyek azon előnnyel bírnak, hogy naponként Budapesten este 5 órakor a vasutnál adatnak fel, és így t. olvasóink azt már másnap reggel megkapják és ez által előbb értesülnek az üzlet lefolyásáról, mint a napilapok utján, melyek csak másnap reggel adatnak fel.

Felhívjuk tehát t. előfizetőinket és lapunk t. olvasóit, hogy a kik ezen jelentésre igényt tartanak, szíveskedjenek ebbeli kívánságukat vagy lapunkhoz betérjeszteni, vagy egyenesen a fenti céghez (Nádor utca 6.) fordulni.

* **Lótenyésztőknek** Lótenyésztési jutalomdíj kiosztás tartatik Debreczenben vasárnap, június hó 25-én délelőtt 8 órakor, a nagyerdei fürdőház mögött való téren. Jutalomban részesülhet minden debreczeni gazd. egyesületi tag gazda és lótulajdonos. A jutalomdíj osztáson a debreczeni gazdasági egyesület által kiosztatnak a következő díjak:

I-ső csoport 3 alosztályal. Csikóval elővetett anyakanczák. A) Alosztály. Hortobágyi nevelés. 1-ső díj 6 darab arany, 2-ik díj 4 drb arany, 3-ik díj 3 drb arany, 4-ik díj 2 drb arany, 5-ik díj 1 drb arany állami díjak. B) Alosztály. Más legelőn nevelt lovak. 1-ső díj 7 drb arany, 2-ik díj 4 drb arany, 3-ik díj 2 drb arany, 3-ik díj 2 drb arany, 4-ik díj ezüst oklevél egyleti díjak. C) Alosztály. Istállózott lovak. 1-ső díj 7 drb arany, 2-ik díj 4 drb arany, 3-ik díj 2 drb arany állami díjak, 4-ik díj ezüst oklevél, egyleti díj.

II-ik csoport 2 alosztályal. Három éves kanca csikók. A) Alosztály. Hortobágyon és más legelőn nevelt állatok. 1. díj 5 drb arany, lovaregylet díja. 2-ik díj 3 drb arany, állami díj. 3-ik díj ezüst oklevél, egyleti díj. B) Alosztály. Istállózott lovak. 1-ső díj 5 drb arany, 2-ik díj 3 drb arany, 3-ik díj ezüst oklevél együleti díjak.

III-ik csoport. Steinfeld díj. Debreczeni tenyésztők részére. Ez évben 1 éves mén-csikók díjaztatnak. 1-ső díj. Kis- és kis-közép birtokosoknak 10 drb arany.—10 drb arany pedig tartalékba téteik 4 éves korig. 1-ső díj. Nagy-közép- és nagybirtokosoknak arany oklevél.

IV-ik csoport. Debreczeni 5-ös, 6-os igás lófogatok díjazása. 1-ső díj 4 drb arany, 2-ik díj 2 drb arany, 3-ik díj 1 drb arany állami díjak.

A jutalmazottak által, az egylet rendelkezésére visszabocsátott arany-díjak helyett, megfelelő elismerő oklevelek adatnak ki; melyek a díjakhoz képest eleve meg vannak állapítva. Kiad az egyesület a f. évben 24 díjat, 75 aranyban mintegy 370 frt értékben.

Minden díjazott ló szalaggal díszítetik fel. Azon tenyésztők, kik egy csoportban pénzdíjat nyertek, más csoportban már csak megfelelő elismerő okmányban részesíttetnek. Főkérdjük az érdeklődő közönséget, hogy lovaikat a kijelölt helyre 8 óra előtt oda vezessék, hogy azok jegyzékbe vétessenek s a bíráló bizottság akadály nélkül elkezdhesse működését.

A gazd. egylet elnöksége

Budapesti áru-tőzsde.

Gyenes és Balog gabona-bizományi cég jelentése. Budapest, június 22.

Napi jelentés.

Gabonaüzlet.

Buzában ma gyenge kínálat mellett, javult a kereslet, és az irányzat megszilárdult. A forgalmazott 24,000 mm. 2 1/2-5 krral magasabb áron talált vevőre.

Elaadások:

Tiszavidéki 100-78 mm. 8.95 frt, 100-78 mm. 8.95 frt, 100-77 mm. 8.92 1/2 frt, 200-76 mm. 8.80 frt, 250-76 mm. 8.87 1/2 frt, 100-76 mm. 8.80 frt, 3000-75 mm. 8.75 frt.

3 havi időre.

Zab	300-7.20
	100-7.10
	100-7.05
	100-7.02 1/2
	100-6.90
	400-6.85

készpénzfizetés mellett.

Egyéb cikkek nem változtak. Őszi rozs 7.2-5.30.

Határidő-üzlet. A mai külföldi jegyzések részben némi emelkedést és részben némi csökkenést mutattak fel, és így nem lévén határozott irányzat ott sem, a mi piacunk is úgy szólván a tegnapi árfolyamok mellett maradt és csak néhány krajczárnyi árhullámzások mutatkoztak. A kezdet lanyha volt, később azonban jobb vételkedvre az irányza megjavult; ami annak is tulajdonítható, hogy az éjjel nagy esőzés volt, és az idő most is inkább borult, pedig a buzára eső most nem kell. Takarmány-cikkekre külföldön nagyon panaszokodnak, azért ezek árai jól tartottak. Zárlatok:

déli 1/4, 12 órakor:

B u z a	juniusra	8.50-8.53
	szept.-okt.	8.45-8.46
Tengeri	jul.-augra 1894.	5.19-5.21
	máj.-junra	5.47-5.49
Z a b	szept.-okt.	6.49-6.50
R e p c z e	aug.-szept.	15.25-15.35

délután 4 órakor.

B u z a	juniusra	8.50-8.52
	szept.-okt.	8.48-8.50
Tengeri	jul.-augra 1894.	5.26-5.28
	máj.-junra	5.55-5.58
Z a b	szept.-okt.	6.53-6.55
R e p c z e	aug.-szept.	15 1/2-15 1/4

Külföld. New-York 1/4-1/8 olcsóbb, tengerire 1/8 magasabb, Chicagó buzára 1/8 magasabb, tengerire 1/4 magasabb, London változatlan, Páris lanyhább, Liverpool nyugodt, Berlin mai kezdet 1/4-el magasabb.

Értéktőzsde. A forgalom mai igen csekély volt, mely üzlettelenség párosulva külföldi cholera hírekkel tovább nyomta az árakat. Zárlatok:

11 órakor: Oszt. hitel 337.50, Magy. hitel 407.75, Rimamurányi 217.50, Osztr. államv. 306.50, Déli vasut 106.—, délután 4 órakor: Osztr. hitel 337.50, Magy. hitel 407.75, Rimamurányi 217.50, Osztr. államv. 306.75, Déli vasut 105.50.

Időjárás: borult, hűvös.

Érték tőzsde.

(A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság” közlése 1893. június 22-én.)

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	116.—	116.30
vasuti beruházási kötvény 4 1/2%	124.—	125.—
koronajárdék 4%	94.85	95.95
regále váltásági kötvény 4 1/2%	100.75	101.50
Osztrák aranyjárdék 4%	117.25	117.75
Egységes állam kötvény 4 1/2%	97.75	98.50
Tisza-szegedi 4%-os nyeresémsorsjegy	141.50	142.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	407.75	408.—
Osztrák hitelrészvény	337.80	338.—
Magyar ipar- és kereskedelmi bank részv.	116.—	116.50

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogbank 4%-os sorsjegy	128.—	129.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	115.—	116.—
Magyar vöröskereszt sorsjegy	12.85	13.25
Osztrák " " " "	19.25	19.75
Olasz " " " "	13.75	14.25
Bazilika sorsjegy	9.—	9.50
Jó-ziv " " " "	3.—	3.30

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	5.72	5.87
20 márkás arany	12.06	12.10
20 frankos arany (Napoleon d'or)	9.78	9.82
Sovereigns	12.28	12.34

Budapest-kőbányai sertés-kereskedelmi csarnok.

Junius hó 21. Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgon felüli sulyban) 46-46 1/2 krig. Öreg közép (páronkint) 300-400 kilogramm sulyban 45-46 krig. Fiatal nehéz (páronkint 320 kilogramm felüli sulyban) 47 1/2-48 1/2 krig. Fiatal közép (páronkint 251-320 kilogramm sulyban 47 1/2-48 1/2 krig. — Fiatal könnyű (páronkint 250 klgm. terjedő sulyban) 46-47 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klg. felüli sulyban) 45-45 1/2 krig. — Közép (páronkint 220-280 klg. sulyban) 46-47 krig. Könnyű (páronkint 220 klg. terjedő sulyban) 45 1/2-46 krig.

A GONOSZOK.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti regénye. —

— Irta: Sz Buday Etel. —

XXII. Fejezet.

(Folytatás.)

79

— Fáni légy okos, csillapulj. Értsük meg egymást s meglásd, nem lesz okod megbánni. Csak most hadd megegyeszer magad általam vakon vezettedni és akkor mind a kettőnk jövője biztosítva lesz.

— Nem, nem játszom a veszéllyel! Ugyis tudom lefozni. Te nyernéd az oroszlan részt, míg nekem be kellene érnem a hulladékkal. Így nem leszek eszköz. Vagy osztozunk egyenlően és akkor nem látok, nem hallok; hanem vakon teszek, mint kívánjátok, de előbb szerződésileg biztosítsatok a fizetendő összegről, melynek nagyságát majd én határozom meg az angolnak.

— Igazad van, kívánságod méltányosságát belátom. Ha Salmen velünk kapartatja ki a sült gesztenyét a parászból, úgy juttasson is nekünk abból. Beszélék vele. Várj holnapig.

Es a két borzalmas lény, kik pénzért, egy szinte gonosz lelkű, haszonleső ember eszközeivé váltak, nyugodt egyetértéssel mentek be a szegény áldozathoz.

Lidia kimerülten aludt. A mérge romboló hatása oly szánandóan átváltoztatta, hogy maga Merode is megborzadt látására.

Mazza is mozdulatlan feküdt az előbbi helyzetben s szintén aludni látszott, de csak szinleléből, mert vigyázva leselkedett a testvérekre, sűrű nagy szempillái között, a nélkül, hogy azt észre lehetett volna venni.

Merode feltételezve az indusnőről e ravasz-ságot, egész komoly részvétet szinlelve kérdezte ki beteget mindlétéről az ápolónét, elnem árulva rokonai összeköttetésüket, hanem mint idegen-nel beszélt vele, szigorral megparancsolva a lelkiismeretes felvigyázást és ápolást.

Mielőtt távozott volna Merodé, meg is érinté lábával Mazzá, így szólva: „na ébredj te rest dög! egyebet sem teszel, mint örökké alszol és még is haragudtál, hogy ápolónét fogdott gazdád, pedig semmire sem való vagy te lusta.

Mazza nagyot nyújtózva úgy tett, mintha csak szavaira ébredt volna fel álmaiból; de szinlelése kárba v-szett, mert Marczel felősmerte tiszta fényű szeméről, hogy nem aludt, azért vizsgálón nézett a nőre, míg az bizalmatlanul tekintett rá, maga sem tudva hogy miért; de fájának e fő jellemvonása készteté reá.

— Óh! azért hogy egy kevésse aludtam, még nem vagyok rest. Ugy-e asszonyom, azért híven beadom, amikor kell az orvosságot betegünknek? Így nem érhet ezért pirongatás orvos ur.

— Jó, jó. Csak mindenben szót fogadj az asszonyságnak s okot ne szolgáltatass a panaszra.

Midőn távoztak, gonosz indulatu tekintetét küldé utánuk Mazza, és ajkain hangtalan, kaján mosoly játszadozott, a midőn kigyóként óvatosan csuszott az ajtóhoz s a lebecsátott függönyök közt az ajtó nyílására illetve fülét, ballgatózott. Rövid idő múltán, vigyázva vissza kuszott előbbeni helyére, és csalódva vittgá: „nem érthettem meg beszédjüket, oly halkán szóltak. Óh bár megérthettem volna, mert nem bízom fehér arcotokban, melyhez nem mindig hasonló tiszta ám lelketek, ti gazdámnak vagytok megbízottai, így annál kevesebb az ok, hogy bennetek higgyek.”

A szegény neveletlen szolganő, mint hú kutya, ösztönből érezte a vést, mely körültekornyosult, mint a háborgó tenger hullámai, fenyegette őket az elpusztítással. Es félt, résen volt anélkül, hogy valami fogalmat bírt volna magának alkotni, a mitől félnie van oka. Kedvencét egy percze sem hagyva, a tettetett lomhaságnak adva át magát, folyton a nyugágy előtt feküdt, alvást szinlelve a mikor csak tehette, hogy észrevétlen úgy örködhessen Lidia felett, kit ösztönből féltett. Fáni valóban hitt látszólagos restségében, és fivére figyelmeztetését, hogy tartson e butának látszó, ravasz lénytől, számba sem vette.

Napok elteltével sem hagyta el Fáni állását, megegyezésre jutva táásaival, elvállalta a hóhér szerepét.

Lidia az utóbbi időben már az ágyat el sem hagyhatta, erőt vesztetten feküdt, alig bírva mozdulnia. Hogy a világ előtt feltűnést ne keltsen a beteg rejtegetett tartása, Merodé tanácsára orvosokat hitt egybe tanácskozásra Salmen, a kik gyógyítását mind helybe hagyták Marczelnek s a borzasztó valót fel nem ismerve, csak nagy mérvű vérszegénységet és abból eredő idegbajt állapítottak meg, mely oly jellegű, — hogy kevés lehet a remény felgyógyulásához.

Igy álltak az ügyek, a midőn egy este theázás közben így szólt Marczel az angolhoz.

— Itt az idő, hogy tennünk lehet és tenni kell. Az orvosok, kik konzultáltak, ha valami kétély találna is beállani, mellettem fognak bizonyítani, hogy betegem meghalt, rendes lefolyásu betegségben, mint megmenthetetlen. Így

az éjjel be...
Mi elmeg...
latni, hol...
megtudják...
szegényke...
busulni a...
De...
ni az öntő...
— H...
szólt az an...
kárban.
— F...
nygis a ve...
S én önt j...
De ha ön...
vagyok mo...
az ügy ker...
boldogul, n...

* Al...
lit egy ele...
uton egy fi...
— V...
as-zonynak...
Az u...
eltávolítani...
ez még na...
szól hozzá...
— U...
hiába erős...

* Jel...
ségben tize...
ki öngyilk...
ki, a többi...

* Na...
Ejnye, a lig...
mióta nem...
— B...
nincs szere...
— U...
hivják? —
— D...
— A...
változás!

„L...
—
„A...
De...
M...
A...
E...
M...
A...

Min...
A k...
becsületes...
ítéli el tel...

* A...
írják, hog...
hölgy bem...
választott...
lánczocska...
dobozt a...
hosszu zöl...
a lánczok...
kára.” Az...
légre és m...
fogja ezt...
annak ak...
rész kész...
mellére tü...
kezdet sz...
kot az u...
kapta.

az éjjel be kell következni a katasztrófnának. Mi elmegyünk valamely nyilvános helyre mutatni, hol jelenlétiünk feltűnjön, hogy mások is megtudják hogy a báznál sem voltunk, midőn szegényke hirtelen kimult. Holnap aztán ráérünk busulni a szerencsétlen eset felett.

De mielőtt távoznánk, szeretném kieserélni az öntől kapott kövényt, a kikötött díjjal. — Hátha az ön terve dugába dől — szólt az angol kételyvel — akkor én maradok kárban.

— Hisz itt van nővérem biztosítékul, ki nygis a végrehajtó kéz, és tölle függ minden. S én önt jól ismerve, nem is tartok kudarcztól. De ha ön e kívánságom nem teljesíti, ugy késő vagyok most az utolsó perczen is vissza lépni az ügy keresztülvitelétől. Ám lássa azután, hogy boldogul, mert Lidia még felgyógyulhat, ha ...

(Folyt. köv.)

Apró-cseprő.

* **Alapos ok.** A virágáros leány megszólít egy elegánsan öltözött urat, ki az Andrásy-uton egy fiatal nővel karonfogva sétál.

— Vegyen az ur bokrétát a nagyságos aszonzonak.

Az ur egyszerű kézlegyintéssel igyekszik eltávolítani a virágárosleányt. Amikor azonban ez még nagyobb hévvel kínálja virágait, így szól hozzá:

— Ugyan menjen már, nem látja, hogy hiába erőszakoskodik.

* **Jelentés.** „A hónap folyamán a helységben tizenkét ember halt meg: egy ember, ki öngyilkossá lett, természetes halállal mult ki, a többiek orvosi keze és alatt.“

* **Nagy változás.** Jó napot Kálmán! Ejnye, alig ismerlek meg, ugy megváltoztál, mióta nem láttalak.

— Bocsnátot kérek, uram, de nekem nincs szerencsém.

— Micsoda? hát önt nem Vágónak hívják?

— De nem ám, hanem Csapónak.
— Az ördögbe is! Ez aztán a nagy változás! még Vágónak sem hívják már!

M E S E.

„Légy igaz aztán senkitől se félj!“
— A nyulhoz az oroszlán így beszél.
„Az első megszsz, — szól rá a válasz.—
De a másik? Én tölem ne várd azt,
Mert hogy senkitől félnem ne kelljen,
Ahhoz oroszlánnak kellene lennem!“

Embertől se követelhetz többet,
Minthogy azt tegye csak,
A mire termett!

Bálint Gyula.

* Minden tréfában van valami komolyság.
Jókai Mór:

A közvélemény olyan törvényszék, mely a becsületes embert sohasem üsmeri el, sohasem itéli el teljesen

Chamfort.

* **Amerikai különczködés.** New-Yorkból írják, hogy a napokban előkelő, szép, fiatal hölgy bement egy ottani ékszeres boltba és kiválasztott egy melltit, a melyen hat hüvelyknyi lánczocská csüngött. Ezután elővett egy kis dobozt a zsebéből és ebből kivette a 6 hüvelyk hosszú zöld, eleven gyikocskát. „Kérem erősítse a láncznak végét ennek az állatkának a nyakára.“ Az ékszerész elámult erre a megrendelésre és megjegyzé: „De nagysád csak nem fogja ezt a gyikot ékszerül használni?“ „De annak akarom.“ „És csakugyan, midőn az ékszerész készen volt a melltitvel, a hölgy azt a mellére tűzte. A lánczra fűzött gyikocská elkezdett szaladgálni az urnó mellé. Ezt a gyikot az urhölgy Brazil iából, egy barátjától kapta.

* **Üvegbetűk.** Azt mondják, hogy Franciaországban nem csak kísérletet tettek a nyomdákban üvegbetűkkel, hanem Párisban egy pár nyomda már üvegből öntött betűkkel dolgozik. Az üvegbetűk nem kopnak.

* **A körmök alakjából** — egy tudós elmélete szerint — bárkinek jellemét felismerni. Hosszu és keskeny, körmök fantaziára, művészs és költői hajlamra, de egyuttal restségre mutatnak; hosszú és lapos körmök ész, józan ítélő tehetséget s komoly gondolkozásmódot árulnak el: széles rövid körmök hirtelen haragról, veszekedő természetéről s makacs-ágról tanuskodnak; kinek körmei igen pirosak, az egészséges, vidám és nagylelkű; karomalaku hajlott körmm tettetést és gonosztságot; kemény és durva körmm kegyetlenséget, veszekedő természetet; lágy, vékony és hajlitható körmm testi és lelki gyengeséget mutat, míg az igen rövid, mintegy egész a husig leharapdált körmök érzékiséget és ostobaságot. Igen természetes hogy itt is vannak — kivételek.

Kiadó és laptulajdonos:

„Osokonai“ nyomda és kiadó r.-t.

Felelős szerkesztő:

Vértesi Arnold.

3979.

1893.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint a város tulajdonát képező **Sámszon községbeni** nagy csapszék 505 □ öl udvarlelkekkel és 192 □ öl kerttel, a városház nagy tanácsstermében, f. 1893. **julius hó 7-ik napján d. e. 10 órakor** nyilvános árverésen, a város számvevői hivatalánál megtekinthető feltételek mellett el fog adatni.

Miről a venni szándékozók azzal értesittetnek, hogy a 2200 frt kikiáltási ár 10%-át bányapénzül az árvereltető bizottság kezéhez, készpénzben letenni tartoznak.

Kelt Debreczen, 1893. június 19.

A városi tanács.

Páris 1873. Budapest, 1885. Eszék, 1889. Zágráb 1891. M. Palánkán London 1878
Érdemérem. Nagy díszokl. Díszoklevél. Nagy díszokl. 1877. aranyér. Díszoklevél.

Csik József

csász. és kir. kizárólag szabadalm.

első szerémi portland-cement- és vízhatlan mészgyár

BEOCSINBAN

Központi iroda és raktár: BUDAPESTEN, V. Rudolf rakpart 8.

ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokok községi és egyházi előjáróságok, valamint a n. é. építő-közönség kényelmére

3 e b r e c z e n b e n Szabó Zsigmond fűszerkereskedő urnál raktárt tartok, hol saját gyártmányu

Portland-cement és vízhatlan mész

folytonosan legjobb és egyeulő jő minőségben kapható. — Árjegyzékek s magyarázat kívánatra készséggel megküldetik.

Páris, 1867. Kecskemét, 1872. Ujvidék, 1875. Szeged, 1878. Trieszt, 1883
Bronz érem. Ezüst érem. Arany érem. Érdem-érem. Arany érem.

CZERNY

„keleti rózsateje“

a bőrnek igen finom, vakító fehérségű és oly

fiatal friss színt kölcsönöz

mely más szer által el nem érhető, kitűnő még májfolt szeplő, bőrpattanás, nem szép arczzsin és napsütés ellen eltávolítja a bőrnek tisztátalanságát minden sárga és barna arczzsin és egyidejűleg alkalmas minden testrésze. Ára 1 frt. — Balzsamszappan hozzá 39 kr.

Czerny „Tanningene“

legujabb ólom nélkül, ártalmatlan, egyedül legjobb

HAJFESTŐSZER

haj és szakál, ugymint szemöldök festésre, melylyel a legegyszerűbb módon és csak egyszeri használatnál a haj ugyanazon biztos szép és fényes sötétszöke barna vagy fekete természetes színt visszanyeri melylyel az öszülés előtt birt; a színt szappannali mosás és gőzfürdő sem változtatja. Ára 2 frt 50 kr

Mindennemű illatszerek gyára és raktára u. m. szappanok, poudre crème, pirosító glycerin-készítmények, pomádé fenyőillat szájviz, fogpor, fog kefe, gold blondviz, hajnövesztők zsebkeendő parfüm; Eau de Cloloqué stb. stb. Törvényesen védve gondosan megvizsgálva valódián kapható

CZERNY ANTAL

J. B È C S I. WALLFISCHGASSE

Szétküldés azonnal utánvét mellett. Nálam tett díszlet megrendelések 5 frttól feljebb portó és költségmentesen. Prospectusok összes különlegességeimről ingyen és bérmentve.

RAKTÁR BUDAPESTEN: Török József gyógyszerész urnál király u. 12.

RAKTAR Debreczenben

Dr. ROTSCHEK V. gyógyszerésznél

Raktár Miskolczon Dr. Herz, Kassán. Mendaschek, Komáromban Kirchner, Szegeden Barcsai, Ungvárt Hoffmann B., Temesvárott Tarcsay, Aradon Ring gyógyszerészeknél és Elliás illatszerésznél.

